

DESZKASZÁLKÁK

A Miskolc-Tetemvári Református Egyházközség
gyülekezeti lapja - 2018. október

Cikkeket, beszámolókat a deszkaszalkak@gmail.com címre várunk
www.deszkatemplom.tirek.hu tel.: 46/506-613

Lelkészi hivatal: 3525 Miskolc, Palóczy u. 21.
hivatali idő: hétfő, péntek 9-12 óra, kedd 14-17óra, csütörtök 15-18 óra

Presbiterek és szolgálattevők bibliaórája

2017 elejétől rendszeressé tettük a presbiteri bibliaórákat. Már akkor tulajdonképpen presbiterek és szolgálattevők bibliaóráit tartottuk, hiszen nem csak presbiterek vettek részt az alkalmakon, hanem a gyülekezetünkben aktívan tevékenykedő testvérek is. Rendkívül izgalmas volt – különösen a fiatalabb nemzedéknek – hallani a gyülekezet múltjának eseményeit, amiből valamivel jobban képesek vagyunk megérteni a jelen helyzetet (tudjuk, hogy a múlt ismerete nélkül a jelent nem feltétlenül értjük, értékeljük megfelelően és a jövő tervezése is kétségesse válik).

A tavalyi bibliaórák a nyári szünet után nem folytatódtak a meglehetősen terhelt második félév eseményei miatt. Azonban az új presbitériummal is egyértelmű volt, hogy folytatni kell a megkezdett presbiteri bibliaórák sorozatát, hasonlóan kibővítve azokkal, akik aktívan részt vesznek a gyülekezet szolgálói közösségében. Így januárban alakuló presbiteri gyűlést tartottunk, februárban presbiteri csendesnapot, majd márciustól formálisan is elkezdődtek a bibliaórák.

Sokat tanakodtunk azon, hogy hová tegyük ezeket az alkalmakat, hogy a sok egyéb bibliaóra (amin egy-két presbiter részt vesz) és munkacsoporti megbeszélés miatt a családoktól elvett estéket ne szaporítsuk. Így vetődött fel a vasárnap délutáni istentiszteletek időpontja havi

egy alkalommal. A presbiterek és szolgálattevők bibliaórája most is formálódóban van (jelenlegi gyakorlatunk szerint pl. gitárkísérettel éneklünk 20-30 év alatt az idők próbáját kiállt ifjúsági énekeket, amit tervezünk alkalmanként a vasárnapi istentiszteleten is gyakorolni a fekete énekeskönyv énekei mellett). Mindenképpen egy igei felvezetéssel indul alkalmunk, hogy akik eredeti szándékuk szerint a délutáni istentiszteletre jöttek, azoknak is legyen lelki táplálék. Ezt követi a megbeszélés, egy téma körüljárása, amit én vezetek fel egy előadás formájában. Mivel ezt az esztendőt a gyülekezeti stratégia megalkotásának szánja a presbitérium, ezért főleg ilyen gyakorlati témákkal foglalkozunk, ami egyébként láthatólag azokat is érdekli, akik csak istentiszteletre jöttek, hiszen akár 2 órát is végig ülnek velünk és szívesen hallgatják közös gondolkodásunkat. – Ebben a tekintetben azt gondolom, egészen forradalmi, amit teszünk, hiszen abszolút nyilvánosan beszéljük meg, tervezzük a gyülekezet jövőjét, annak bárki részese lehet hallgatóként, sőt akár hozzászólóként is. Elmondhatjuk, hogy olyan vezetése van a gyülekezetnek, amely teljesen transzparens módon, a gyülekezet részére is nyitottan készül a jövő kihívásaira.

A bibliaórák második felében tehát gyakorlati témákat beszélünk meg. Márciusban alapozás gyanánt elmondtuk, hogy mire számítsanak havonta egyszer azok a testvérek, akik vasárnap délutá-

nonként (is) jelen vannak az istentiszteleteken. Aztán mintegy alapozásként megbeszéltük, hogy mi az egyház, mi az egyház célja, majd a saját gyülekezetünkről beszélünk. Megállapítottuk, hogy rendkívül szerteágazó feladatokkal rendelkezik, és szét lehet bontani admisztratív-, pénzügyi-, karitatív-, vallási-, oktatási-nevelési és számos egyéb feladatra a működésünk lényegét, de mindezek csak részletek.

Az összesség lényege, hogy Jézus Krisztushoz vezessünk minél többeket és a megtérteket a felnőtt, érett, teherviselő, szolgálatkész emberekké tegyük.

Áprilisban a közösség volt a fókuszban, aminek keretében felvázoltunk többféle közösségi formát, és megállapítottuk, hogy sokféle létezik és mindegyiknek van létjogosultsága a maga helyén. A gyülekezeti közösségnek azonban ha rajzon ábrázoljuk, úgy kell kinéznie, mint egy hálónak, mely minél sűrűbb szövésű, annál jobb, erősebb, biztosabb és szeretetteljesebb. A minél sűrűbb háló azt jelenti, hogy egy-egy gyülekezeti tag minél többel van kapcsolatban, annál sűrűbb az ő kapcsolati hálója. – Ebben a dologban a presbitérium igyekszik minden módon elősegítő szerepet betölteni. Természetesen végtelenül fontos, hogy

„EGÉSZEN FORRADALMI, AMIT TESZÜNK, HISZEN ABSZOLÚT NYILVÁNOSAN BESZÉLJÜK MEG, TERVEZZÜK A GYÜLEKEZET JÖVŐJÉT, ANNAK BÁRKI RÉSZESE LEHET HALLGATÓKÉNT, SŐT AKÁR HOZZÁSZÓLÓKÉNT IS. OLYAN VEZETÉSE VAN A GYÜLEKEZETNEK, AMELY TELJESEN TRANSPARENTS MÓDON, A GYÜLEKEZET RÉSZÉRE IS NYITOTTAN KÉSZÜL A JÖVŐ KIHÍVÁSAIRA.”

a gyülekezeti kapcsolati háló ne csak horizontálisan, hanem vertikálisan is erős és sűrű legyen, azaz minden tagnak egyen-egyenként Jézus Krisztussal is élő, személyes kapcsolatban kell lennie, különben nem gyülekezetről beszélünk.

A májusi bibliaórán, a konfirmáció vasárnapja lévén, adódott, hogy a konfirmációval foglalkozzunk. Sajnos egyházunkra (és más, hozzánk hasonlóan a gyermekeket a felnőtt, teljes jogú egyháztag-ságba bevezető gyakorlatot folytató egyházakra) jellemző, hogy a családok(!) sok esetben ezt az aktust az egyházzal való kapcsolat lezárásának tekintik és nem a kezdetének. Röviden átvettük az egyháztörténet alakulását az egyházhoz tartozás tekintetében. Meg kellett állapítanunk, hogy a reformáció korában történt reformáció, azonban nem vagyunk képesek azóta reformálódni, azaz alakulni a megváltozott körülményekhez. Míg 100-150 éve is egy 14

éves lányra rá lehetett bízni egy egész háztartást, kisebb testvérek ellátását, picik pelenkázását, tehénfejést, hajnali kelést, addig ma egy 14 éves gyermek igazán gyermek (sok esetben 24 évesen is abszolút bizonytalanok az életükkel, jövőjükkel kapcsolatban – sok cikk jelenik meg az ún. „mama-hotel”-ekről stb.)

És egyházunk ugyanúgy 12-14 éves korban várja el a gyermekek konfirmációi elköteleződését, mint évszázadok óta. Sőt, abban is óriási változás történt, hogy néhány évszázada a férfi férfi volt, a családfő családfő, és természetes volt, hogy ha ő azt mondta, megyünk templomba, akkor ment mindenki. Ma, az egyre növekvő individualizmus korában ez sem így van. Ennek azonban nem csak hátránya van: ugyanis lassan megszűnik a külső tekintély, nyomás miatti templomjárás, és helyükre fognak érkezni azok, akik már önként, személyes vágyból, megszólítottaságból indulnak el egy gyülekezet felé, és ha ott találkoznak Krisztussal, mint Megváltójukkal, valóban elköteleződnek. – Így fogjuk látni, hogy az elkövetkező években egyre növekedni fog a felnőttként keresztkedő/konfirmáló emberek száma (valószínűleg valamelyest a gyermekkereszttség rovására). Ez nem feltétlenül baj! Akkor van baj, ha mi sem akarjuk megérteni az idők változásának jeleit, ha mi is meg akarunk maradni egy olyan rend, olyan valóság mellett, ami évtizedek óta nem létezik.

A presbiteri bibliaórákat az első félév-

ben június 3-án zártuk és szeptemberben kezdtük újra munkánkat, ekkor már konkrétan a jövő stratégiáját készítve.

Június 3-i témánk az istentisztelet volt. Ahogyan változik a világ, úgy szükséges valamelyest alkalmazkodnunk nekünk is. Mivel egyre nő a vizualitás igénye, most már elkerülhetetlen volt, hogy legyen állandó vetítévásznunk a templomban, amelyen egyre több alkalommal tudunk kivetíteni a gyülekezetet érintő információkat. Ezt csak példaként hoztam, hogy nem felborítani akarjuk az istentiszteleteket, nem óriási reformokat akarunk végrehajtani. Mindössze változunk a világgal, de Krisztushoz és a református egyházhoz való hűségünk egy pillanatra sem szenvedhet csorbát. – Viszont örömteli volt az első presbiteri bibliaórán tapasztalni, hogy a presbiterek felől jött az igény: hadd olvashassák ők az istentiszteletek elején az igét (lectio) és imádkozhassanak. Mivel semmi jónak nem vagyok az elrontója, nagy örömmel vettem a javaslatot és hamar valóság lett belőle, amint azt a testvérek is tapasztalhatták.

A változó időkhöz illeszkedő változások már jó ideje elkezdődtek, ezért szeret-

presbiteri bibliaóra

nék mindenkit nyugalomra inteni: nem radikális változásokra kell számítani, csak egy elindult folyamat folytatására. Ilyen eddigi változások pl: baba-mama szoba kialakítása (óriási meglepetéssel és örömmel veszi minden kisgyermekes család a lehetőséget), a már említett vetítívászon és projektor használata, ezen újság megújulása, a honlap megújulása, a facebook profil létrehozása és megújulása, ifiterem megújítása, új bibliakörök indulása, jegyes-oktatás megújítása, és még nagyon sok dolgot sorolhatnék, amik megújultak, de vagy szinte észre

sem vettük, vagy csak örömmel konstataáltuk.

Köszikla alapunk Jézus Krisztus, hitvallási alapunk szilárd, rendíthetetlen. Azonban az idők változásaihoz alkalmazkodva igyekszünk változni mi is, keresve, kérve Jézus Krisztus vezetését. Ebbe a folyamatba szívesen várunk mindenkit a presbiterek és szolgálattevők bibliaóráján és minden alkalmunkon.

*Almási Ferenc
vezető lelkipásztor*

GYÜLEKEZETÜNK VETEMÉNYESKERTJE

Újra diákzsivaj a Jókaiiban

Szeptember 3-án istentisztelettel nyitotta meg az iskola a 2018-19-es tanévet. Az ünnepi tan-évnnyitón tapssal köszöntötték a 60 elsős kisdiaákat. Ők a három első osztály egyikében kezdik meg az általános iskolai tanulmányaikat: magyar-angol két tanítási nyelvű osztályban és infor-matika tagozaton. Összesen 18 osztályban, 412 diák bővítheti ismereteit ebben a tanévben.

A tantestület új kollégákkal bővült: két új igazgatóhelyettes segíti és koordinálja a pedagógu-sok munkáját, valamint bővült két fővel az angol szakosok köre. Ezen kívül egy lektor is segíti az angol nyelv elsajátítását. Az ötödik évfolyamon német gazdagító program indul, így bizto-sítva plusz egy órát a németül tanulóknak.

A tanévkezdés előtti időszakban iskolánk pedagógusai gondos munkával készítették elő a zökkenőmentes iskola-

tanévnnyitó családi istentisztelet

kezdést. Aktualizálásra került a pedagógiai program és a házi rend is. Hozzánk is időben megérkeztek a tankönyvek, amelyeket a könyvtári példányokkal együtt ingyenesen kaptak meg tanulóink. Érdekes és színvonalas szakkörök és tehetségműhelyek várják a jelentkezőket. A teljesség igénye nélkül többek között az ének tehetségműhelyben, a természet fürkész szakkörön, a Jókai Lapozó iskolaújságnál, vagy a túra szakkörön is kiteljesedhetnek diákjaink.

Megújul a tanulószoba rendszere is. Négy csoport várja a felsős diákokat, akik - ha végeztek a tanulással, egy újabb csoportba rendeződve játékkal, fejlesztéssel, szórakozva tanulással foglalhatják le magukat, biztosítva az eredeti csoportban maradó lassabban haladóknak, ill. a több leckével rendelkezőknek a nyugodt, csendes tanulást. Így remélhetőleg kevesebb marad otthonra a munkából.

Színvonalas versenyekre invitálják a diákságot tanáraik a szeptemberi toborzó időszakban és majd a tanév folyamán is. Mindenki megtalálhatja a tehetségének, szorgalmának, érdeklődési körének megfelelő elfoglaltságot. Ezeken kívül

még sok-sok érdekes programot és lehetőséget tartogat az előttünk álló tanév. Az iskola tanárai azon munkálkodnak, hogy a rájuk bízott diákok hitben és tudásban is gazdagodva zárják majd a most megkezdett tanévet is.

*Kozma Sándorné
magyartanár*

Új igazgatóhelyettesek a Jókaiban

Kedves Testvérek! A szeptember 30-án, Jókai iskola Deszkatemplomban megtartott tanévnyitó istentiszteletén több új pedagógus is fogadalmat tett. Örömmel látjuk, hogy az oktatói létszám bővül, elhivatott, lelkes új tagok állnak be a szolgálatba. Vadasné Joó Katalin igazgatónő szeptembertől két új igazgatóhelyettest vett maga mellé, akik szakmai tudásukkal segítik az iskolánk vezetésében. Kérem, fogadják szeretettel dr. Jancsurákné Kiss Henrietta Erzsébet és Gólya Zoltán igazgatóhelyettesek bemutatkozását!

*Jobbágy Tamás
presbiter*

tanévnyitó családi istentisztelet

Áldás, Békesség!

1979. április 8-án születtem Miskolcon, agrármérnök és pedagógus szülők első gyermekeként. Rendszeresen jártam hittanórákra és misékre, így elsőáldozó, később bérmálkozó is lettem. Debrecenben egyházi középiskolában érettségiztem. Szeretettel gondolok vissza ezekre az évekre, mert úgy érzem, hogy olyan erős alapokat kaptam, amelyekre építkezhettem eddigi életemben. Jelenleg rendszeresen járok családommal az Avas-Déli Református Gyülekezetbe.

Nyíregyházán végeztem általános iskolai matematika – testnevelés szakos tanárként, majd a Pécsi Tudományegyetem Természettudományi Karán kiegészítő képzés keretében egyetemi végzettséget szereztem testnevelésből. Diplomám megszerzését követően tanárként helyezkedtem el.

Tanítottam hátrányos helyzetű általános iskolában is, majd középiskolában is nappali tagozatos tanulókat, valamint oktattam az intézmény által dolgozó felnőtteknek meghirdetett esti tagozaton is. Ezekben az iskolákban nagy hangsúlyt fektettünk a valláson keresztül a nevelő feladatokra.

Néhány év elteltével állásajánlatot kaptam volt általános iskolámtól, melyet elfogadtam és megtiszteltetés volt korábbi tanáraimmal együtt dolgozni. Az iskola által biztosított körülmények és a tanulók összetétele lehetőséget adtak a magas színvonalú oktatásra, sport és tanulmányi versenyeken való eredményes szereplésre. A tanítás mellett új kihívásokat kerestem és egy felnőttképzéssel

foglalkozó cég ügyvezetője lettem.

Főbb feladataim között szerepelt a felnőttképzési tevékenységek koordinálása, pályázatok írása, árajánlatok készítése, szerződések megkötése, a felnőttképzési törvénnyel összhangban teljeskörűen megszervezni és lebonyolítani a tanfolyamokat. Kapcsolatot tartottam a felnőttképzések résztvevőivel és oktatóival, a kormányhivatalok kirendeltségeivel, vállalati megrendelőkkel, szervezetekkel és privát személyekkel, hivatalos szervekkel és cégekkel.

2016-ban egy újabb lehetőséget kaptam, és a korábbi munkahelyem fenntartásában újonnan megépült, Magyarország egyetlen egyházi fenntartásában lévő sportközpont sportmenedzsere lettem. Elsődleges feladatunk volt a sportcsarnok előkészítése az ünnepélyes átadásra és az azt követő működésre, alapküldetése előkészítése, leendő kollégák interjúztatása, kiválasztása, a működéshez szükséges tárgyi eszközök kiválasztása, beszerzése, a sportcsarnok arculati elemeinek kialakítása (pl.: logo). A mindennapokban iskolákkal, sportegyesületekkel való kapcsolattartás, kulturális és sportrendezvények, családi napok, céges rendezvények megszervezése, a rendezvények jogi és egészségügyi hátterének biztosítása, árajánlatok készítése, cégekkel való kapcsolattartás, szponzorációval kapcsolatos feladatok ellátásában vettem részt. A Sportlétesítmények Magyarországi Szövetsége által szervezett rendezvényeken képviseltem az intézményt.

Az egyházi fenntartású sportközpont

egyik célja az volt, hogy a hitre való nevelést közelebb vigye a családokhoz a sporton és egyéb kulturális rendezvényeken keresztül, így gyermekrendezvények, tavaszi, őszi napközik és nyári táborok megszervezését és koordinálását is elláttam.

Igazgatóhelyettesként, eddigi tapasztalataim felhasználva kívánom segíteni az iskolában zajló minőségi oktatást és kiváló nevelést.

*dr. Jancsurákné Kiss
Henrietta Erzsébet
igazgatóhelyettes*

Áldás, Békesség!

1977. január 1-jén születtem Kazincbarcikán, ahol hitben nevelkedtem. Az iskolai szünetekben sok időt töltöttem nagyszüleimnél Bódvaszilason, ahol anyai nagyapám presbiteri tisztséget töltött be a gyülekezetben. Ő tanított meg imádkozni.

2013-ban kötöttem házasságot feleségemmel. Isten két év múlva áldotta meg egybekötött életünket kisfiunkkal, Kornéllal. 2014-től presbiterként szolgálom a Kazincbarcika-alsói Református Egyházközség gyülekezetében.

2000-ben végeztem az Eszterházy Ká-

*dr. Jancsurákné Kiss
Henrietta Erzsébet
igazgatóhelyettes*

*Gólya Zoltán
igazgatóhelyettes*

roly Tanárképző Főiskolán biológia-földrajz szakon. Sajószentpéteren 12 évig dolgoztam a Kossuth Lajos Általános Iskolában, ahol szakos tanári feladataim mellett munkaközösség-vezető és felső tagozatos koordinátor voltam. A teremtett világ szeretetére, megismerésére neveltem mindig diákjaimat. Sokat túráztunk, kirándultunk. A 4. és 6. évfolyamos tanulók részére több napos erdei iskolákat szerveztem. Bekapcsolódtunk a BISEL hálózat munkájába, melyben egy kiválasztott vízfolyás biológiai állapotát mértük fel negyedéves gyakorisággal, munkánkkal bekerültünk az ország legeredményesebb iskolái közé. Tehetséggondozó fotósakkört szerveztem, melynek fő profilja a természetfotózás volt. A talentum segítése, kibontakozásának támogatása éppúgy prioritás munkám során, mint a hátrányos helyzetű tanulókkal való foglalkozás. 2002-ben felsőfokú informatikai végzettséget szereztem. 2013-tól az akkor induló állami intézményfenntartás rendszerében folytattam pályámat a Kazincbarcikai Tankerületben tanügyigazgatási referensként.

A tanulás végigkísér egész életemen át, 2015-ben közigazgatási szakvizsgát tettem, államigazgatás szakirányon. 2017-ben szakvizsgázott pedagógus, közoktatási vezető szakképzettséget szereztem, diplomamunkámban a tanügyigazgatás történeti áttekintésén túl a fejlesztési lehetőségekkel foglalkoztam.

A digitális oktatási megoldások észszerű arányban történő alkalmazásában hiszek. A napjainkban egyre gyorsu-

ló ütemben változó világ elvárásaira a nevelési-oktatási intézményeknek reagálniuk kell, ennek érdekében új tanulás-szervezési technikák – kifordított osztályterem, digitális házi feladat, robotika, szavazó-feleltető rendszerek használata – alkalmazásában, bevezetésében is szeretném szaktudásommal segíteni a Jókai iskola fejlődését.

Igazgatóhelyettesként munkámmal az intézmény jogszerű működését, gyermekközpontú szemléletét szeretném erősíteni. A fenti célok elérésében és magánéletemben egyaránt a Zsoltárok könyve első részének első három versszaka vezérel:

„1. Boldog ember az, a ki nem jár gonoszok tanácsán, bűnösök útján meg nem áll, és csúfolódók székében nem ül;

2. Hanem az Úr törvényében van gyönyörűsége, és az ő törvényéről gondolkodik éjjel és nappal,

3. És olyan lesz, mint a folyóvizek mellé ültetett fa, a mely idejekorán megadja gyümölcsét, és levele nem hervad el; és minden munkájában jó szerencsés lesz.”

*Gólya Zoltán
igazgatóhelyettes*

„Mert megvidámítottál engem Uram a te cselekedetteddel, a te kezdednek műveiben örvendezem.” (Zsolt 92,5)

Mozgalmas, eseménydús, izgalmas, szorgos munkával teli volt az elmúlt nyár. Pakolással, költözéssel telt a június eleje. Az óvodánk helyiségeit ki kel-

lett pakolnunk, mert kezdődött a belső feújítás. A csoportszobákon, mosdókon, gyermek öltözőkön kívül teljesen megváltozott az óvoda belső alaprajza. Június 4-én az Aba utcai oviban kezdtünk kétcsoportnyi gyermekkel. Az ot-taniak biztosították nekünk a helyet, minden másról – bútorokról, játékokról – nekünk kellett gondoskodnunk. Az ovi épületében kb. egy hónapig szinte csak romboltak, falakat bontottak, vezetékeket vágtak le, megszüntették az egyik lépcsőt, stb. Amikor benéztünk, csak reméltük, hogy elkészülnek a mesterek a munkával. Aztán kezdődött az építő munka. Gomba módra nőttek ki a padlóból az új falak, felkerültek az új vezetékek és szerelvények, új festést kaptak a falak, szép új burkolatokat a padlók. Napról napra egyre szebb lett, és egész kicsi csúszással teljesen elkészült a felújítás. Augusztus 27-én költözhettünk be, akkor még gőzerővel dolgoztak a szakemberek. 31-én megtörtént az átadás. Folyamatosan költözünk vissza azóta is, hiszen az épületben alig maradt valami. A dobozokból azóta is folyik a kipakolás, de a javán már túl vagyunk. Az átépítés eredményeképpen meg tudtuk nyitni az ötödik csoportunkat, 102 helyett 132 gyermekünk lett. Természetesen ez személyi változásokkal is járt, két új óvó nénit, egy dajkát, és egy hatórás kisegítőt kellett munkába állítanunk a megnövekedett feladatok elvégzésére. Egy óvó néni jött vissza gyesről, és egy óvó néni ment nyugdíjba. Hálás a szívünk és megköszönjük mindenkinek, aki valamit is hozzá tett

ehhez a nagy munkához. Köszönjük a tervezést és az építést a szakembereknek. Köszönjük az anyagi háttér biztosítását a fenntartónknak és az iskolavezetésnek. Köszönjük a szülőknek, hogy támogattak bennünket, hogy a befizetett fejlesztési támogatásból az ötödik csoportot majdnem teljesen be tudjuk rendezni. Több szülő idejét is odaszánva munkájával segített. Köszönjük az Aba utcai Óvoda vezetésének, hogy befogadtak bennünket, és igazgatónőnek, hogy kijárta nekünk, hogy biztonságos, jó helyen lehessünk a munkálatok alatt. Köszönjük a sok munkát minden kolléganőnek és kollégának, valamint a gyülekezet tagjainak és az iskola tanárainak, akik szintén dolgoztak a visszaköltözés során. Köszönjük a sok imádságot, köszönjük Istenünknek, hogy meghallgatta ezeket az imádságokat, és végig mellettünk volt. Szép példája volt ez annak, hogy ha sokan egyfelé tekintenek, ha nem problémaként, hanem megoldandó feladatként néznek egy dologra és sokan imádkoznak érte, akkor az Úr megáldja a munkát, és az sikeres lesz.

Szeptember 3-án a középső és nagycsoportok szinte teljes létszámmal kezdték a 2018-2019-es nevelési évet. A kiscsoportosok beszoktatása folyamatosan történik. Még néha pityeregnek, de a legtöbb kisgyermek örömmel jön már óvodába. Ebben az évben több dologgal is színesedik óvodánk szolgáltatásainak palettája. A nagycsoportosok az első félévben hetente egyszer korcsolyázni fognak járni, a második félévben pedig úszni. A meglévő külön foglalkozások

mellé (zeneovi, sakk, néptánc, angol) beemeltük a kutyás terápiát és a LEGO programozást. Megkezdődött a logopédiai foglalkozás és a Református Pedagógiai Szakszolgálat is jön felmérni a gyermekeket és fejlesztik majd az azt igénylőket. Ettől az évtől csatlakozunk majd a Református Értéktermő Tehetséggondozó programhoz is dráma, matematika, néptánc és kreatív foglalkozás témakörökben. Isten áldását kérjük feladatainkra, erőt, kitartást, türelmet pedig azok elvégzéséhez!

*Mészárosné Tóth Zsuzsanna
óvodapedagógus*

Beszámoló az óvodafelújításról

A tavalyi homlokzati hőszigetelés és nyílászárócsere után idén elkészült az óvoda teljes belső felújítása. A munkálatok során megújult a fűtési rendszer, a tálalókonyha, akadálymentes WC és új dolgozói öltöző épült. Gyakorlatilag nincs olyan helyiség, amit ne érintett volna a felújítás. Bár kívülről nem lát-

szik sok változás, gyakorlatilag az ovi teljes elektromos, gépészeti és gyengeáramú rendszere magújult, a csoportszobákat kivéve minden tér újra lett burkolva és minden helyiség új festést kapott. Az emeleten új csoportszoba került kialakításra, illetve elkészült a konyhához szükséges szellőztetőrendszer is. Mivel a munkálatok a nyári szünet idejére korlátozódtak, a belső udvar lefedésével kialakítandó tornaszobát idén nem tudtuk megépíteni, így az terveink szerint 2019 nyarán épül meg.

A felújítás kapcsán szeretnénk megköszönni mindazok segítségét, akik jelen voltak az ovi kiürítésénél, valamint a visszapaolásnál! Külön köszönettel tartozunk a felújítás generálkivitelezőjének, a BRAND2001 Kft.-nek, valamint az iskolát képviselő műszaki ellenőrnek, Szolnoki Józsefnek. Konstruktív hozzáállásuk, odaadó munkájuk nélkül a felújítás nem valósulhatott volna meg.

*Jobbágy Tamás
presbiter*

az óvodafelújítás képeiben

HÁZUNK TÁJÁN

Ifjúsági tábor Gyülekezetünkben

Idén az ifis és konfirmandus tábort, amely az „Értékes vagy!” címet kapta, június 25-29 közzé szerveztük. A menetrend nagyon hasonló volt a tavalyihoz, hétfőn megérkeztünk és ismerkedő játékokat játszottunk, a hét többi napján pedig reggel áhítattal indítottunk, dél előtt folytattuk egy főelőadással, este pedig ismét áhítattal zártunk. A közös időket beszélgetésekkel, sporttal, játékkal töltöttük ki. A főelőadásokban különböző bibliai személyeken (Mózes, Dávid és Góliát, tékozló fiú) keresztül igyekeztünk megközelíteni és elmélyíteni a tábor mondanivalóját: értékes vagy! A szolgálatokat felváltva végeztük, Almási Ferenc nagytiszteletű úr, felesége Almásiné Tar Gabriella nagytiszteletű asszony, Kovács Andrea, Hártó Ákos, jómagam, illetve Tar László, mádi lelkipásztor személyében vendégelőadónk is volt. A tábor utolsó estéjén, a tábortűz mellett a fiatalok megosztották velünk, hogy különösen sokat jelentett nekik, amit az esti bizonyásgtételekből hallhat-

tak. Ezekre az alkalmakra presbiter testvéreket és feleségeiket kértünk fel, így látogatott meg minket Jobbágy Péter és Jobbágy Kata, Kenyeres Gábor és Kenyeresné Ignáth Andrea illetve Bányai Péter és Bányainé Rónai Tímea.

“Az eddigi legjobb tábor, ahol voltam. A közösség nagyon szuper és a téma meg nagyon jól esett nekem. A tábor óta mindig, ha rossz kedvem van, eszembe jut ez: “értékes vagy”. Szóval nagyon köszönöm mindenkinek, aki segített ennek a tábornak a megszervezésében. Feri bácsitól kezdve egészen a fiúkig.”

(Kolozsvári Nina)

„Ez a tábor mind lelki, mind társasági szempontból élen járt az életemben. Az áhítatokon és előadásokon imádkoztunk, énekeltünk és Isten csodálatos tetteiről társalogtunk. A táborba érkező konfirmandusok és ifisek közül a lehető legjobb és legkedvesebb barátokat szereztem a táborozáshoz. Végül a velünk érkező lelkészek voltak azok, akik mindent megtettek azért, hogy a világ

ifitábor

legjobb református táborát létrehozzák nekünk.” (Gyurkó Bence)

„Nagyon jól éreztem magam a perei táborban. Ez volt az első alkalom, mikor nem csak azokkal az ifjakkal találkoztam, akikkel együtt konfirmáltunk. Mivel mindenki nagyon kedves és befogadó volt, rögtön egy csapatná váltunk.”

(Robb Horkay Júlia)

„Az idei ifitábor nagyon jó volt, sok új élményt szereztem és barátokat, akikkel együtt imádkozhattam Istenhez!”

(Vincze Máté)

*Harangozó Dóra
ifjvezető*

Jubileumi nyári napközis tábor Gyülekezetünkben

Idén már tizedik alkalommal rendeztük meg nyári ötnapos gyülekezeti napközis táborunkat Jókai iskolánkban, augusztus 13-17. között. Jubileum volt ez, hiszen az első ilyen táborot 2009 nyarán bonyolítottuk le, még a gyülekezeti házban, 14 gyermek részvételével. Most 22

gyerek volt együtt és figyelt Isten Igéjére öt napon keresztül az iskola étkező épületében. A legfiatalabb táborozó 6 éves, a legidősebb 12 éves volt. Két csapatba osztottuk be őket, narancs és zöld csapatokba. 17 gyermek Jókai Iskolánk tanulója volt, a többi 5 gyermek pedig valamilyen módon kapcsolódott gyülekezetünkhöz. Honfoglaló táborban vehettek részt, melynek alapjául a Titusz Hitéleti Alapítvány nyári gyermek-evangélizációs anyaga szolgált, mely Józsué életét és az izráeliták honfoglalásának eseményeit dolgozta fel. Köszönet a tartalmas és színvonalas anyagért az alapítványnak!

Minden reggel 7 és 8 óra között gyülekeztek a gyerekek. A reggeli rövid áhítat és napindító beszélgetés után egy kicsit játszottak az udvaron, majd tízórai következett, melynek mindennapos beszerzésében és elkészítésében gyülekezetünk néhány aktív, szolgálatra kész hölgy tagja jeleskedett. Köszönet nekik a munkájukért, hiszen nemcsak a tízórait, hanem a délutáni uzsonnát is ők szerezték be és készítették el, illetve tálalták fel a kicsik részére. A tízórai után kétszer 60 percben tanulás, ismer-

napközis tábor

retszerzés következett. Az első részben megismerkedhettek a résztvevők az aktuális napi bibliai történettel és a hozzá kapcsolódó aranymondással. A második részben énektanulás következett, majd a történet rövid tudatosítása munkafüzet feladatainak segítségével, illetve rövid és egyszerű kézműves munkalap elkészítése színezéssel, nyírással, ragasztással. A kötelező délelőtti foglalkozásokat közös vidám játékok, csapatversenyek színesítették. Az ebédet minden nap az Északerdő Erdőgazdasági Zrt. biztosította számunkra Deák téri épületükben. Ebéd után fél óras szabadidőt, kötetlen játékot biztosítottunk a gyerekeknek az udvaron, majd 14 órától szervezett szabadidős foglalkozásokon vehettek részt. Az első napon kézműves foglalkozás (társasjáték készítése, hal CD-ből, hajó parafa dugóból) volt a program, a harmadik napon sportdelután rendeztünk az iskola tornatermében, a negyedik napon újra kézműves foglalkozás következett (virág készítése papírból, mádárka textilből). Az ötödik nap délutánján szellemi és ügyességi vetélkedőben mérte össze erejét és ügyességét a két csapat. Utána rövid táborzárással ért véget a hét, melyben értékeltük a csapatok egész heti munkáját, illetve ajándékozásra is sor került.

A második nap különleges volt, felépítésében és programjában eltért a többitől. Egész napos kiránduláson vettünk részt a Bükkben, az Északerdő Zrt. jóvoltából. Villamossal elutaztunk a LÁÉV Dorottya úti végállomásáig. Itt kisvasútra szálltunk, és egészen Mahócaig

utaztunk. Mahócatól rövid túrát tettünk Andókútig, majd ismét kisvonatra szálltunk, és meg sem álltunk a csanyiki erdészházig. Itt finom ebédet vártak minket, majd ebéd után megtekintettük a területen található házi állatokat, végül pedig kézműves foglalkozás keretében papírból szalamandrát készíthettek a gyerekek. A kirándulás végén kisvonattal visszautaztunk a Dorottya utcáig, majd ismét villamossal a belvárosig.

Úgy gondolom, hogy tartalmas és áldott hetet töltöttünk együtt a gyermekekkel. A kicsik új bibliai ismeretekre tehettek szert, hitükben is növekedhettek, erősödhetnek. Új kapcsolatok, barátságok születtek. Köszönöm azoknak a testvéreknek, akik időt és energiát nem kímélve segítségemre voltak, és bármilyen módon – termék előkészítése és berendezése, étkeztetéshez alapanyagok beszerzése és enivaló elkészítése, a gyerekek udvari felügyelete, a kicsik tanítása - vállalták a gyermekek közötti szolgálatot! Hosszú lenne a névsor, ezért itt név szerint nem sorolom fel őket. Köszönöm az iskolánk vezetőinek, pedagógusainak, munkatársainak az önzetlen segítőkészségét! Soli Deo Gloria! Ha az Úr segít, jövő nyáron ismét, immár 11. alkalommal is szeretnénk megszervezni napközis táborunkat.

*Plaszko Zoltán
hitoktató*

Gyülekezeti tábor hagyományteremtő céllal

2018. augusztus 19 – 25. között szerveztük meg gyülekezetünk első nem korosztályos (pl. hittan, ifi, napközis), hanem a gyülekezet minden tagja számára nyitott gyülekezeti táborát. A helyszínválasztás a festői szépségű Pányokra esett, ahol

kedvező áron megkaptuk a Bérea Alapítvány közösségi szálláshelyét. A gyülekezetből 43 fő vett részt a táborban, java részük elejétől végéig tudott maradni, de többen voltak, akik szabadságolási korlátozások vagy egyéb programok miatt csupán néhány napra tudtak eljönni. A korosztály valóban lefedte a teljes spektrumot, 1 – 80 év közötti táborozóink voltak.

A tábor témája a hívők közösségének megélése volt János apostol első levele alapján. A rövid délelőtti előadásokat, melyeket gyülekezetünk választott és beosztott lelkipásztorai tartottak, nem egyszer ebédig elhúzódó, őszinte és mély csoportos beszélgetések követték. A gyermekek számára ez idő alatt gyermekalkalmakat szerveztünk. Meghívott vendégünk volt Victor Isti bácsi, aki az 1Jn 2 alapján az Isten és egymás iránti szeretetről szolgált közöttünk, valamint dr. Kádár Ferenc, akivel a gyülekezeti táborok

szervezéséről, lebonyolításáról beszélgettünk egy szeminárium keretében.

A lelki alkalmak mindannyiunk számára rendkívül tartalmasak voltak, a beszélgetések során jobban megismertük egymást és átéltük, hogy egymás hite által épülünk, erősödünk. A tábor elsődleges célja a közösségépítés volt, amit maximálisan meg is valósított, hiszen a részt-

„A LELKI ALKALMAK MINDANNYIUNK SZÁMÁRA RENDKÍVÜL TARTALMASAK VOLTAK, A BESZÉLGETÉSEK SORÁN JOBBAN MEGISMERTÜK EGYMÁST ÉS ÁTÉLTÜK, HOGY EGYMÁS HITE ÁLTAL ÉPÜLÜNK, ERŐSÖDÜNK. A TÁBOR ELSŐDLEGES CÉLJA A KÖZÖSSÉGÉPÍTÉS VOLT, AMIT MAXIMÁLISAN MEG IS VALÓSÍTOTT, HISZEN A RÉSZTVEVŐK IGAZI EGYSÉGBE KOVÁCSOLÓDTAK.”

vevők igazi egységbe Kovácsolódtak.

Természetesen a testi felüdülésre is gondot fordítottunk, lehetőség volt röplabdázni, tollaslabdázni, pingpongozni és csocsózni. Emellett három fakultatív kirándulást is szerveztünk: meglátogattuk a füzéri várat, a gyermekek aranyat mostak és ásványékszereket készítettek Telkibányán, illetve fergetegeset boboztunk a sátorlajújhelyi Zemplén Kalandparkban.

A tábor utolsó napján úrvacsorai közösséget tartottunk Almási Ferenc nagytiszteletű úr vezetésével, mintegy elpecsételve és megkoronázva a közösségépítés hetét a keresztyének legmélyebb közösségi élményével. Testben és lélekben felüdülve, már a jövő évi tábor tervet tervezgetve indultunk haza.

*dr. Jobbágy Péter
gazdasági gondok*

Beszámoló a gyülekezeti táborról

Mi is azok közé tartoztunk, akiknek fogalmuk sem volt eddig, hogy hol van Pányok. Talán még az országot sem találtuk volna el, nemhogy a megyét! Most már tudjuk, sőt szeretjük ezt a kedves, eldugott zsákfalut.

Szerencsés választás volt az első gyülekezeti táborunkat ide szervezni. Miskolctól másfél órás autótú (szükségből még egy itthon felejtett dologért, vagy sürgősen elintézendő ügy miatt is haza lehet ugrani). Itt még a házakhoz hatalmas kertek tartoznak, könnyű elvonulni a világtól, meg a szomszédok zajától – bár ilyenekkel nemigen találkoztunk. Ugyanakkor a tábor mindenki számára elfogadható komfortot biztosított.

Egy hét sokunk számára hosszú idő, így többünknek csak 2-3 napra futotta, de ez is sokkal jobb volt, mint otthon maradni. Így is kaphattunk áldásokat, örömeiket és sok derűt, legfeljebb eljövettelkor szomorkodtunk azon, hogy miért is nem tudunk tovább maradni...

A tábor célja a gyülekezetépítés, egyszerűbben szólva egymás jobb megismerése, megértése, a testvériség megélése volt. Ezt mindannyian átélhettük, és még ráadást is kaphattunk: pihenést, sok vidámságot és igazán gazdag és színvonalas ellátást – és nagyon szép, valódi nyári időt.

A szervezők előre gondosan megtervezték a programokat, amik aztán (szerencsére) borultak és többször jobbat kaptunk, mint vártunk. Vezetőink bölcsességét és gyakorlatiasságát mutatja, hogy nagyon rugalmasan, a mindenkori

lehetőségek szerint alakították az eltervezett napirendet. Így részesei lehettünk spontán beszélgetéseknek, kitárulkozásoknak, bizonyágtételeknek – és talán ezek voltak a legjobbak.

Köszönjük a szervezők és az egész hetet ott töltők munkáját, azt a sok apróbb-nagyobb figyelmességet, kedvességet, amit naponta kaptunk.

Úgy gondoljuk, folytatni kell, sőt hagyományá tenni a gyülekezeti tábor. Minél többen leszünk ott minden korosztályból, annál áldottabb lesz az együttlét. Jó, ha az időpontot minél előbb megismerjük, hogy beírassuk a naptárunkba jó előre, és az „egyéb” programjainkat igazíthassuk ehhez és ne fordítva!

*dr. Benke László presbiter
és felesége Nagyházi Erzsébet*

Mivel gyülekezetünk törekszik a közösségépítés különböző formáinak megvalósítására, a közös táborozás is ezt a célt hivatott szolgálni. Én személy szerint ezért tartottam fontosnak, hogy jelen legyek. Az, hogy egy hetet együtt töltöttünk, lehetőséget nyújtott arra, hogy jobban megismerjük egymást. Ilyen együttléteken spontán, kötetlen beszélgetések alakulnak ki, amiken keresztül megtudhatunk egymásról személyes információkat; olyanokat, amik közelebb vihetnek minket egymáshoz; kiderülhet, hogy több közös pont is van az életünkben. Megtudhatjuk azt is, hogy mi az, ami a másik életében nehézség, vagy gond és így együtt hordozhatjuk a terheket.

Az egymásra hangolódás mindennap elég korán elkezdődött a reggeli közös kávézás, mondhatni a közös ébredés keretei között. Esténként, a nap zárásaképp - amikor a poharakba már nem kávé került-, a gyülekezet helyzetéről, szükséges változtatásokról tudtunk eszmét cserélni.

Természetesen, a közösségépítésen túl a lelki tartalom is helyet kapott. Reggelente egy igei bevezetést követően imaközösséget tartottunk, ami mindig nagyon felemelő volt és jó alapot adott az egész napnak. Ezen felül délelőttönként egy-egy előadás hangzott el, amit csoportos beszélgetés követett. Ezek során is többet tudhattunk meg egymásról, és mindennap kaphattunk olyan gondolatokat, amik tovább lendíthették, átformálhatták a mi elképzelésünket is az adott témáról.

Mindenkit biztatnék arra, hogy győzze le aggályait, félelmeit és adjon egy esélyt a következő tábornak. Veszíteni semmit nem fog, viszont sokat nyerhet vele.

Kovács Andrea
presbíter

Házaspári csendesnap

Szeptember 8-án, szombaton 9 órától került megrendezésre Hármasonál – Isten helye a házasságban címmel első házaspári csendesnapunk a Miskolc-Tetemvári Református Egyházközség és a Jókai Református Általános Iskola szervezésében. A csendesnapon Baráth János és Baráth Andrea gyulai református lelkészpár szolgált közöttünk. Szeretnénk, ha ez a házaspári csendesnap rendszeressé válhatna, és évente legalább egyszer rendeznénk majd ilyen alkalmat. Fontos, hogy minden gyülekezetben legyen egy olyan fórum, ahol a házasság ápolásával, építésével lehet foglalkozni, hiszen a gyülekezet családkból épül fel, a család alapja pedig egy jól működő, stabil házasság. Ha a házasság nem jól működik, akkor az hatással van a gyerekekre is. A házasságot akkor is gondozni kell, ha még nincs gyermek egy kapcsolatban, vagy ha a gyermek már felnőtt és kirepült, hiszen ez egy új, szokatlan helyzet elé állíthatja a párt. Olyan a házasság, mint egy ház: nem elég megépíteni, utána karban kell tartani, időnként pedig fel kell újítani az

gyülekezeti tábor Pányokon

épületet. Viszont - ahogyan a házaknak is – mindenképpen kell egy stabil alap. Ha ez nincs meg, akkor az idő múlásával az egész összedől. Mi biztosít egy házasságnak stabil alapot? Olyan stabil alapot, ami mindennek ellen tud állni (öregedés, csábítás, anyagi gondok, veszekedések stb.) egyedül Isten tud adni. Ez persze nem azt jelenti, hogy a hívő, Istenre alapozott házasságok problémamentesek, hanem azt, hogy ha jönnek a gondok, akkor a stabil alapokra épített házasságban a házaspár Istenbe vetett bizalmával, imádságos szívvel biztosabban helyt tud állni. Illetve, természetesen a nem hívő házasságok sem feltétlenül rosszak, ismerek én is olyan nem hívő házaspárt, akinek a házassága példaértékű. Viszont a kettős fonáltól a hármas fonál erősebb, ha Isten áldása van egy kapcsolaton, akkor egy olyan biztos kötélt köti össze a házaspárt, ami emberileg szétszakíthatatlan.

A csendesnapon húsz házaspár vett részt. Nem volt meghatározva a korosztály, nagyon megörültünk, amikor az idősebb korosztályból is jelentkeztek az alkalomra. Az előadások alatt a gyerekeknek a Jókais tanító nénik biztosítottak krea-

tív foglalkozást, így ők sem unatkoztak addig, amíg a szülők az alkalmon voltak. A rövid megnyitót követően Baráth János tartott előadást a házasság matematikájáról. Nagyon sok hasznos dolgot tudtunk meg: a különböző szeretettípusok együtt működnek igazán hatékonyan, a szeretetnyelveket pedig nem csak egymás felé kell gyakorolnunk a házasságban, hanem Istennel is. Sok házasságban nincs közös áhítat, közös imádság, pedig ez alap kellene, hogy legyen. Az előadás után Baráth Andrea készült interaktív foglalkozásokkal, melynek során a házaspárok jobban megismerhették egymást is. A csendesnapot egy közös ebéddel zártuk le.

Nagyon áldott alkalom volt, bízom abban, hogy az első alkalom résztvevői mindenképpen eljönnek majd a következő csendesnapra is.

Ezúton még egyszer szeretnénk megköszönni a segítséget, szolgálatot mindenkinek, aki bármilyen módon hozzájárult a házaspári csendesnap megszervezéséhez és megrendezéséhez!

*Bányainé Rónai Tímea
gyülekezeti tag*

házaspári csendesnap

FÉNYKÉPALBUM

jubileumi nyári napközis tábor

gyülekezeti tábor Pányokon

Kálvin szövetség női köre

Bodáné Falucska Ilona búcsúja gyülekezetünkötől

a gyülekezeti ház felújítása

Kedves Testvérek!

Ammennyiben szeretnének e-mailben gyülekezeti hírlevelet kapni, az alábbi email címen kérhetik felvételüket a levelező listára:

info.reftetemvar@gmail.com.

Felelős szerkesztő: Almási Ferenc

A szerkesztőbizottság tagjai:

*dr. Benke László, dr. Jobbágy Péter, Jobbágy Tamás, Kovács Andrea
Megjelenik évente négy alkalommal az Egyházközség terjesztésében*

Az újság ingyenes, kiadása adományokból történik